

FÖRVALTNINGSPLAN
VÄSTERHAVETS
VATTENDISTRIKT
BILAGOR

BILAGA 6

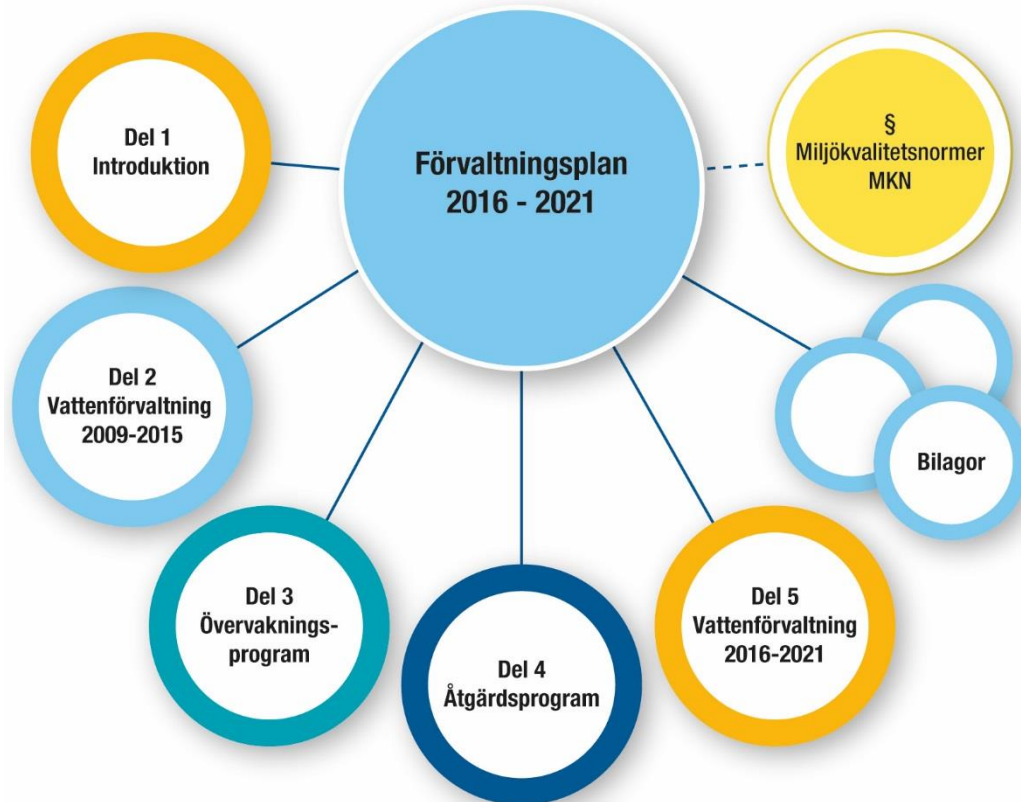
Samarbete över gränserna

LÄNSSTYRELSEN
VÄSTRA GÖTALANDS LÄN

Förvaltningsplan för Västerhavets vattendistrikt 2016-2021

Förvaltningsplanen är uppdelad i fem olika delar och ett antal bilagor. Tanken är att du som läsare smidigt ska kunna hitta den del, eller det avsnitt i en viss del, du är intresserad av. Miljökvalitetsnormer finns i en särskild föreskrift. Nedan följer en kort beskrivning av förvaltningsplanens delar och deras innehåll.

Del 1 sammanfattar och inleder hela förvaltningsplanen. Här beskrivs ansvar, uppdrag och roller på olika nivåer i vattenförvaltningsarbetet, tillsammans med en bakgrund till varför arbetet är så viktigt. Här finns också en sammanfattning av åtgärdsprogrammet.

I **del 2** hittar du alla resultat från kartläggnings- och analysarbetet. Här finns även information om principer för framtagande av miljökvalitetsnormerna. Samverkan och samråd som genomförts under den gångna sexårsperioden redovisas också. Beskrivningarna har fokus på att visa resultat medan metoder och arbetssätt återfinns i bilaga 1.

Del 3 är Övervakningsprogram 2009-2015. Den här delen visar bland annat vilken övervakning som ligger till grund för statusklassificeringen.

Del 4 innehåller åtgärdslistan med samtliga åtgärder riktade till myndigheter och kommuner. Du hittar även en sammanfattning av den samhällsekonomiska konsekvensanalysen av dessa åtgärder här.

I **del 5** blickar vi framåt och beskriver vilka frågor som behöver beaktas inom vattenförvaltningen de kommande fem åren.

I Länsstyrelsens författningssamling finns föreskriften om **Miljö kvalitetsnormer för vatten**. För varje vattenförekomst inom vattendistriktet finns beskrivet vilka miljö kvalitetsnormer som har fastställts.

Till förvaltningsplanen finns ett antal **bilagor**. I dessa går det att läsa allt om vilka metoder och arbetssätt som använts i statusklassificeringen, vilka krav från vattenförvaltningsförordningen som förvaltningsplanen uppfyller och vilka referenser som har använts i arbetet. Följande bilagor följer med Förvaltningsplan för Västerhavets vattendistrikt:

Bilaga 1. Arbetssätt och metoder

Bilaga 2. Krav enligt VFF bilaga 1

Bilaga 3. Ordlista

Bilaga 4. Referensmaterial

Bilaga 5. Åtgärdsområdessammanställningar

Bilaga 6. Samarbete över gränserna

Bilaga 7. Sammenstilling av vannområde Enningdalsvassdraget

Diarienummer är 537-34925-2014

Bilaga 6. Samarbete över gränserna

Västerhavets vattendistrikt har avrinningsområden som även sträcker sig in i Norge. Detta kräver samordning med Norge om förvaltningen av dessa så kallade gränsvattenförekomster. Dessa är Enningdalsälven, Klarälven/Trysilälven och kustvatten. Här behöver vattenförvaltningen samordnas mellan de två länderna och detta avsnitt redovisar hur detta sker. För att säkerställa en samordnad vattenförvaltning har samarbetet mellan de två länderna handlat om jämförelser och försök till gemensam indelning, typning, karakterisering, riskbedömning och klassificering. Men arbete pågår också om att samordna miljökvalitetsnormer, åtgärdsprogram och övervakningsprogram,

En utgångspunkt för samarbetet är att det så långt som möjligt är det nedströms liggande landets förvaltning som ska tillämpas, figur B6.1. Avsteg från principen att nedströmslandets metoder tillämpas redovisas och motiveras i respektive lands databas för bedömningar (VISS/Vann-Nett).

Figur B6.1. En illustration av principen att karakterisering, klassning och riskbedömning följer avrinningsområdet istället för landsgränsen.

Vi vill uppmärksamma att svenska myndigheter bara kan besluta om förvaltning av det vatten som finns inom svenskt territorium. Norska myndigheter ska alltid fatta beslut för de vatten i ett avrinningsområde som finns inom norskt territorium. De norska delarna beskrivs här för att man ska få en överblick över hela det internationella vattendistriktet (karta B6.1).

Karta B6.1. Kartan visar Sveriges och Norges vattendistrikt, den röda linjen visar riksgränsen, och den grå, distriktsgreänsen

1. Mötet mellan länderna

Västerhavets vattendistrikt har under förvaltningscykeln 2009-2015 medverkat i gränsvattensamarbete med Norge. Vi har deltagit vid flera separata möten med Vannregion Glomma om Enningdalsälven och kustvattnen samt med Østfold fylkeskommune om Klarälven/Trysilälven.

Hösten 2011 träffades vi i Stockholm för att gemensamt ta fram en strategi för gränsvattenarbetet. Detta ledde till en gemensam workshop i Oslo i mars 2012 för berörda

vattenmyndigheter och länsstyrelser samt Norges vannregionmyndigheter och fylkesmän. Mötet handlade framför allt om Översikt väsentliga frågor, men också om det norska arbetet. Hösten 2013 träffades vi igen för att samordna statusklassning, förvaltningsplan och åtgärdsprogram. Det har också varit möten mellan fylkesmannen, länsstyrelsen och kommuner om statusklassningen i både Rønskaog och Morokulien. Vattenmyndigheten i Västerhavet har haft ett antal möten med tjänstemän från Glomma vannregion under 2014-2015.

2. Resultat från samordningsprojekt

Flera projekt har pågått mellan länderna under den andra förvaltningscykeln och framför allt har de handlat om åtgärder och statusklassning.

De viktigaste erfarenheterna från dessa projekt är:

* Bedömningsgrunder för ekologisk status skiljer relativt mycket mellan länderna. Erfarenheter från gränsvrinningsområdena behöver användas inom projektet Waters, som ser över landets bedömningsgrunder.

* Enningdalsälven har ett gemensamt vattenråd och plan för hela avrinningsområdet. Detta är en viktig grund för ett mer kontinuerligt samarbete mellan ländernas vattenförvaltningar.

2.1. Enningdalsälven

Under 2008 till 2012 pågick Interregprojektet Enningdalsälven. Syftet med projektet var bland annat att få till gemensamma planer för fiskevård och vattenvård i hela avrinningsområdet som till en tredjedel ligger i Norge och två tredjedelar i Sverige. Vidare genomfördes restaureringsåtgärder inom avrinningsområdet, bl.a. restaurerades tidigare flottledspåverkade delar av Enningdalsälven och Långevallsälven och en fiskväg byggdes i Torpbäcken. I övre delen av avrinningsområdet anlades våtmarker och diken lades igen i syfte att restaurera våtmarker och minska påverkan på vattenekosystemet. Dessa ska tjäna som goda exempel och studieobjekt.

Inom projektet jämfördes svenska och norska bedömningsgrunder för ekologisk status. Detta har resulterat i en rapport som redogör för skillnaderna i ländernas bedömningsgrunder och vad det är som gör att det blir olika resultat ibland. Rapporten inkluderar även råd och rekommendationer avseende när det är lämpligare att använda det ena eller andra landets bedömningsgrunder.

För mer information se www.projektenningdalsalven.se.

2.2. Klarälven/Trysilälven

Till projektet Vänerlaxens fria gång har pengar tilldelats från den Europeiska regionala utvecklingsfonden, där Länsstyrelsen i Värmlands län och Fylkesmannen i Hedmark har ett samarbete om vänerlaxen och älven. Projektet ska utreda förutsättningar och konsekvenser samt inleda åtgärder för att återintroducera naturlig och frivandrande vänerlax i det svensk-norska älvsystemet Klarälven - Trysilelva - Femundsälva med biflöden. En viktig utgångspunkt för uppdraget är hållbar utveckling och EU:s ramdirektiv för vatten.

2.3. Kustvatten

Inom Interregprojektet Hav möter land påbörjades 2012 jämförande studier av svenska, norska och danska bedömningsgrunder för kustvatten. Rapporten som blev klar 2013 belyser olikheter i metoderna för statusklassificering av kustvattenförekomster mellan Norge och Sverige.

Sammanställningen gjordes på underlag med data från 2007-2012. Man valde ut två vattenförekomster i Norge (Vestfjorden-søndre og Færder-Torbjørnskjær), en vattenförekomst i Sverige (Kungsbackafjorden yttre) och en vattenförekomst som delas av Norge och Sverige (Iddefjordens hovedbasseng). Merparten av dataunderlaget hämtades från norska och svenska övervakningsprogram och som även finns tillgänglig i Vann-Nett eller VISS.

3. Kartläggning och analys

Länsstyrelserna och den norska motsvarigheten, fylkesmännen, har genom samverkan eftersträvat att få samma klassning i vattenförekomster som korsar gränsen. Klassificeringen görs med hjälp av mätdata, modeller som är baserad på insamlad data, påverkansanalyser och riskbedömningar samt expertbedömningar och lokal kunskap. I de fall klassningen har varit god eller hög och skiljt sig mellan länderna har vi inte prioriterat att komma fram till en gemensam klassning. Skillnaden mellan hög och god status i vattenförekomsterna beror huvudsakligen på skillnader i norsk och svensk klassningsmetod. Normalt finns inget åtgärdskrav i dessa vattenförekomster. Statusen får dock inte försämrats och, men i vissa skyddade områden kan det bli aktuellt att arbeta för en höjning från god till hög status.

3.1. Indelning av vattenförekomster och typning

Det finns några grundläggande skillnader i hur indelningen av vattenförekomsterna har sett ut i Sverige och i Norge. Norges metod innebär att i princip alla sjöar och vattendrag som är påverkade är egna vattenförekomster och att alla övriga vattendrag ingår i det hydrologiska nätverket. Sverige har ingen sådan principindelning utan utgår ifrån nedanstående punkter. Även mindre vatten i Sverige har blivit en vattenförekomst om det finns ett behov, exempelvis om de är badvatten eller är påverkade av föroreningar. Nedan finns en jämförelse mellan våra länder:

Sveriges vattenförekomstindelning

- Skala 1:250 000
- Homogenitet avseende kategori, typ, status och påverkan
- Sjöar > 1 km² är vattenförekomst (VF)
- Vattendrag > 10 km² tillrinningsområde är VF
- Hydrologiskt samband, men inget krav (övrigt vatten fyller ut vattenförekomster)
- Skyddade områden

Norges vattenförekomstindelning

- Skala 1:50 000
- Alla sjöar > 0,5 km² är VF
- Alla påverkade sjöar är VF
- Alla sjöar < 0,5 km² räknas som vattendrag
- Alla vattendrag ingår i nätverket
- Inget övrigt vatten finns
- Man grupperar flera mindre vattendrag till en VF

SMHI:s förslag till ny vattenförekomstindelning granskades för Västerhavet 2012, både i VISS och tillhörande geometrier. Den nya vattenförekomstindelning syftade i första hand till att skapa kompletta geometrier för sjöar och vattendrag då dessa tidigare klipptes av i gränsen mellan

länderna. Berörda sjöar och vattendrag fick samtidigt en ny id-sättning enligt de nya riktlinjerna som tagits fram i gränsvattensamarbetet.

Mer information om hur det har gått till i Sverige finns i avsnitt Kartläggning och analys av ytvatten.

Gränsvattenförekomsterna på svensk sida har idag en ID-sättning som skiljer sig mot övriga landet. I de allra flesta fall är det istället för SE, SENO innan ID-numret. Detta kommer dock att ändras, några kommer följa den svenska ID-sättningen medan övriga får SE följt av det norska ID-numret.

Vattenmyndigheten har uppmärksammat att det finns ett behov av interkalibrering av typningen för gränsvattenförekomsterna och arbetet med detta kommer att fortsätta. För kustvattnen är detta särskilt viktigt för vattenförekomster som har problem med övergödning. För sjöar och vattendrag har de flesta parametrar däremot objektspecifika referensvärden enligt svensk bedömningsgrund.

Om svenska sjöar och vattendrag inom Sverige däremot ska statusklassas utifrån norska bedömningsgrunder måste rätt typ fås fram enligt det norska systemet. Detta är främst aktuellt för områden inom Sverige som rinner mot Norge, tex Enningdalsälven. Havs- och Vattenmyndigheterna driver ett projekt där en översyn av Sveriges vattenförekomstindelning ingår. För mer information om Sveriges typindelning, se bilaga Arbetssätt.

3.2. Statusklassning

Ekologisk status

Det finns 22 vattenförekomster som har ett åtgärdskrav, alltså har en status sämre än god (Tabell B6.1). På mötena mellan länderna har klassningen diskuterats och där har en avstämning gjorts för varje gränsoverskridande vattenförekomst. Ett samarbete och dialog mellan länderna om skillnader i statusklassningen bör fortsätta även om respektive lands system gäller i tillrinnande avrinningsområden. Expertbedömningar har gjorts i de fall där endast det ena landet har haft data eller där man använt sig av den ena landets modell. Det är ovanligt att data eller modeller har saknats helt i båda länderna.

Figur B6.1. En illustration av de olika statusklasserna i Sverige och Norge.

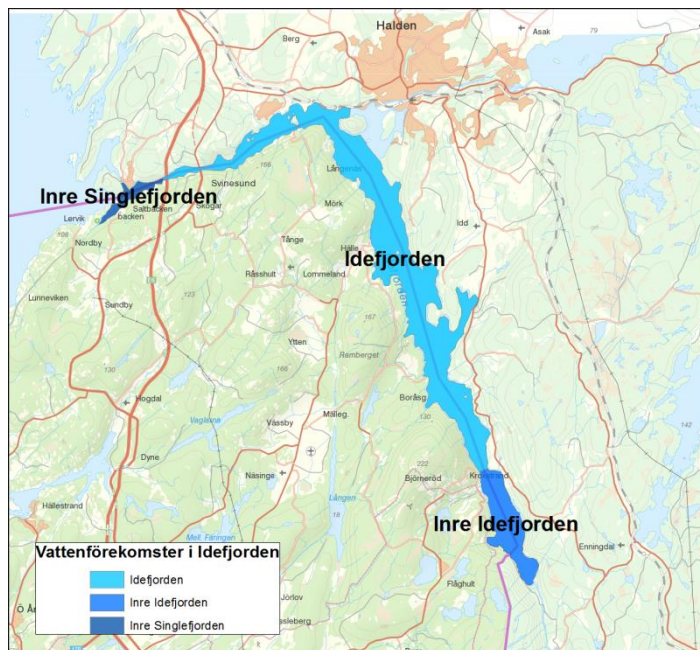
Tabell B6.1. Ekologisk status för ytvattenförekomster som korsar gränsen.

Ytvattenförekomster	Vattendrag	Sjöar	Kust
Totalt antal vattenförekomster	19	17	4
Hög ekologisk status	2	0	0
God ekologisk status	9	7	0
Måttlig ekologisk status	8	8	2
Otillfredsställande ekologisk status	0	1	2
Dålig ekologisk status	0	1	0

Kustvatten

Sverige och Norge delar idag på fyra gemensamma kustvattenförekomster. Inre Idefjorden, Idefjorden, Inre Singlefjorden och Singlefjorden. Kustvattenförekomsterna slogs ihop till nya vattenförekomster över landsgränsen efter förra statusklassningen för att få en samstämmig tillståndsbedömning enligt vattendirektivets principer i detta område (Figur B6.2).

Sverige har först klassat vattenförekomsterna efter de data man har haft från svensk sida samt gjort expertbedömningar efter Norges förra klassningar. Därefter har en samstämmig bild tagits fram mellan länderna för bedömning av ekologisk status. Samarbetet kring klassningen av kustvattenförekomsterna behöver dock utvecklas ytterligare inför nästa cykel.

Figur B6.2. Karta över de nya vattenförekomsterna i Idefjorden

Grundvatten

Grundvattenförekomster ska som huvudregel hanteras enligt samma principer som för ytvatten. Eftersom inte alla grundvattenförekomster följer huvudavrinnings-områdesgränserna, kan det behövas speciella lösningar i vissa fall. Dessa fall får hanteras i samverkan mellan de berörda myndigheterna i båda länderna. Endast ett fåtal grundvattenförekomster korsar riksgränsen.

Kemisk status

I ramdirektivet för vatten (2008/105/EG samt 2013/39/EU) anges ett gränsvärde, det vill säga den högsta tillåtna halten, för kvicksilver i biota till 20 mikrogram per kilogram (ug/kg). I Sverige har vi gjort en bedömning att kvicksilverhalten överstiger gränsvärdet i alla ytvattenförekomster och därför uppnår ingen av vattenförekomsterna god kemisk status.

Norge har valt att inte klassa de vatten som saknar data, men detta får inte de svenska vattenmyndigheterna göra. Därför är det skillnad avseende kemisk status för de vattenförekomster som korsar gränsen. På svensk sida har vattnen dålig kemisk status (inklusive kvicksilver) och på norsk sida är de oklassade. Frågan om hur kemisk status ska hanteras i gränsvatten behöver tas upp nationellt på svensk och norsk sida, så att det finns en överensstämmelse mellan länderna.

3.3. Miljöproblem och påverkanskällor över gränserna

För de 40 vattenförekomster som korsar gränsen har 18 stycken god eller hög status. De vattenförekomster som har sämre än god status har miljöproblem som bör åtgärdas och dessa miljöproblem är övergödning, försurning, fysisk påverkan, miljögifter och främmande arter, tabell B6.2. Miljöproblemen beror på påverkan från torrfåror, vandringshinder, flottledsrensningar och kanaliseringar, försurning till följd av skogsvirkesuttag och antropogent nedfall samt punktutsläpp från industrier och avloppsreningsverk samt främmande arter så som signalkräfta och laxparasiten *Gyrodactylus salaris*.

Tabell B6.2. Antal vattenförekomster som inte uppnår god status per miljöproblem indelat i vattendrag, sjöar och kustvatten.

Ytvattenförekomster	Vattendrag	Sjöar	Kust
Totalt antal vattenförekomster	19	17	4
Övergödning – näringsämnen	1	0	4
Miljögifter	15	12	-
Försurning	13	12	-
Främmande arter	0	1	-
Förändrade habitat genom fysisk påverkan			
- Flödesförändringar	4	5	-
- Kontinuitetsförändringar	2	8	-
- Morfologiska förändringar	5	1	-

3.4. Åtgärder

För vatten som börjar på den svenska sidan, men som rinner till Norge, ger Sverige förslag på åtgärder och tvärtom. För föreslagna åtgärder i gränsvatten, se Åtgärdsprogrammet 2015-2021.

Vi lägger olika vikt vid åtgärder som motverkar spridning av främmande arter och försurning. När det gäller främmande arter gäller det dels exotiska arter och dels inhemska arter som flyttas mellan sjöar och därmed påverkar den ekologiska funktionen i vattenförekomsten. Norge anser att spridning av elritsa, signalkräfta, mört och gädda, kanadaröding och regnbåge orsakar problem i vatten som behöver åtgärdas. Sjukdomar som sprids via parasit- och svampangrepp, som Gyrodactylus salaris och kräftpest (*Aphanomyces astaci*), är särskilt viktiga att åtgärda. Det är viktigt att vi i gränsvattnen följer Norges åtgärdsarbete mot främmande arter oavsett åt vilket håll vattnet rinner. I kustvattnen är det mest påverkan från den norska sidan, och där behöver åtgärderna sättas in på den norska sidan.

Åtgärderna som arbetades fram för att motverka spridning av främmande arter är riktade mot länsstyrelserna och finns beskrivna i Åtgärdsprogram 2015-2021.

När det gäller försurning har staten det övergripande ansvaret i båda länderna, men i Sverige är det länsstyrelserna som har samordningsansvaret och kommunerna är huvudmän för kalkningen.

Sverige har en något mer strikt syn på vad som är försurat av människan (kalkas) eller är naturligt surt (kalkas inte). Vi har något mer omfattande övervakning av de kalkade vattnen och fler kalkningar i fjälltrakterna.

Samarbetet mellan länderna skulle kunna öka både när det gäller undersökningar och fysiska åtgärder. Diskussioner pågår om att söka EU-finansiering för att fortsätta och utveckla samarbetet.

3.5. Miljökvalitetsnormer

Miljökvalitetsnormer (motsvaras i Norge av miljömål) beslutas för alla vattenförekomster i respektive land. Det innebär att normerna är sådana rättsliga styrmedel som bara kan beslutas för vattenförekomster inom respektive lands gränser. Med andra ord kommer de svenska vattenmyndigheterna inte kunna besluta om miljökvalitetsnormer i hela vattendistriktet, eftersom vissa delar ligger utanför svenskt territorium. Det som skiljer de svenska miljökvalitetsnormerna från de norska miljömålen är att i Sverige är målären 2021 och 2027, medan målären är 2027 och 2033 i Norge. För den vattenförekomst som har måttlig status kommer ett målår för detta undantag att behöva harmoniseras. Om kemisk status ska hanteras som ett undantag efter svensk hantering, blir normen god status med undantag för mindre strängt krav för kvicksilver och PBDE. På norsk sida är dessa vatten ännu oklassade. Frågan om såväl

vilket målår som ska väljas samt hanteringen av kemisk status behöver en nationell hantering innan frågorna kan lösas mellan distriken. Normerna fastställs utifrån de överenskomna harmoniserade statusklassningarna mellan Västerhavet och Glomma.

3.6. Övervakning

Övervakning av vattenförekomster i avrinningsområden som korsar gränsen sker enligt det nedströms liggande landets principer vad gäller övervakning. I dagsläget finns det inga principer för övervakningen i kustvattnen, utan här behövs en diskussion kring hur ett samarbete eventuellt kan utvecklas. Avvikelse från denna huvudprincip kan dock göras efter överenskommelse mellan regionala och/eller lokala myndigheter eller kommuner. Sådana avvikelser behöver godkännas av de berörda vattenmyndigheterna/ vannregionmyndigheterna i båda länderna. Några avvikelser har inte skett under det andra förvaltningscykeln. Beslut om verkställande av övervakningsprogram fattas dock av respektive lands myndigheter inom det egna landets gränser.

Det vore önskvärt om samarbetet mellan Sverige och Norge kunde utvecklas inom övervakningen i de gemensamma avrinningsområdena. Dels för att få en bättre samordnad övervakning och därmed även ett bättre underlag till bland annat statusklassningen. Men även så att man kan dela på kostnaderna för övervakningen.

3.7. Skyddade områden

Vissa områden pekats ut som skyddade områden i vattenförvaltningsförordningen eftersom de är särskilt skyddsvärda och skyddsarbetet för dessa områden därför behöver samordnas mellan vattendirektivets genomförande och inom det direktiv där området/ arten skyddas. Ansvar för de olika direktivens genomförande åligger olika myndigheter i Sverige.

Vattenmyndigheten i Västerhavets vattendistrikt ansvarar för att de skyddade områdena beskrivs på ett sådant sätt att de angivna kraven enligt vattenförvaltningsförordningen uppfylls.

Vattenmyndigheten ska också tillgodose att ett register för skyddade områden finns tillgängligt i VISS (www.viss.lansstyrelsen.se). Förutom krav på register finns även krav på att redovisa vilka kvalitetskrav som fastställts för de skyddade områden och eventuella undantag. På norsk sida avvaktar man med ett nationellt register.

Ett bra exempel på samarbete kring skyddade områden mellan länderna är nationalparkerna Yttre Hvaler och Kosterhavet. I Interreg-projektet ”Kosterhavet och Yttre Hvaler - Vårt gemensamma arv” bands nationalparkerna samman över gränsen¹¹². Projektet startade 2008 och avslutades i juni 2012. Projektet har bidragit till att skapa intresse för vårt gemensamma naturarv och förståelse för det unika i nationalparksområdena. Detta projekt samarbetade inom fyra områden:

- Gemensam information och kunskapsförmedling
- Gemensamma strategier för förvaltning av områdena
- Utveckling av hållbar turism
- Gemensam invigning av parkerna

3.8. Ordlista

Tabell B6.3. Översättning från svenska till norska, och engelska ord inom vattenförvaltningen

Svenska	Norska	Engelska	Kommentar
Vattenmyndighet	Vannregionmyndighet	River Basin District Authority	Competent Authority
Vattendelegation	Vannregionutvalg	River Basin District Water Board	
Länsstyrelse	Fylkesmannen	County Governors Office	County administrative board
Landstingsstyrelse	Fylkesting	County Council	
Län	Fylkeskommune	County	
Kommun	Kommune	Municipality	
Vattendistrikt	Vannregion	River Basin Distrikt (RBD)	
Delområde	Vannområde	Sub-District	
Avrinningsområde (också huvud- eller del-)	Nedbørfelt	River Basin	
Vattenråd	Vannområdeutvalg	Sub-District Water Board	Här skiljer det sig i beslutsmandat mellan länderna
Vattenforekomst	Vannforekomst	Waterbody	
Åtgärd – åtgärdsprogram	Tiltak – tiltaksprogram	Measure – Program of Measures	
Förvaltningsplan	Forvaltningsplan	Management plan	
EG:s ramdirektiv för vatten	EUs vandndirektiv	Water Framework Directive	
Väsentliga frågor	Vesentlige spørsmål	Significant Issues	
Bedömningsgrunder	Klassifiserings-system	Classification system	
Miljö kvalitetsnormer	Miljømål	Environmental Objectives	
Samråd/ Remiss	Høring	Consultation	
Översvämning	Flom	Flood	

Uppdragsfördelning mellan Fylkesmannen och Fylkeskommunen

Østfold Fylkeskommune har två separata uppdrag vilka påminner om länsstyrelsernas uppdrag i Sverige, där man bland annat agerar både i rollen som länsstyrelse och som Vattenmyndighet. Fylkeskommunen har i uppdrag att vara Vannregionmyndighet (VRM) för Vannregion Glomma och de svenska vattendistriktet som korsar land-gränsen i östnorge. VRM ska koordinera processen för genomförandet av arbetet med vattendirektivet. Som fylkeskommune, ska de i linje med alla andra fylkeskommuner, medverka till arbetet med förvaltningsplaner, göra nödvändiga åtgärder inom eget myndighetsområde och etablera och följa upp lokala vattenråd.

Fylkesmannen (FM) har två uppdrag, som miljökompetens och särskilt ansvarig för VRM och andra områden. FM ska ha översikt över status och påverkan för alla vattenforekomster (kartläggning och analys), och göra denna kunskap tillgänglig för andra som har behov av den. Exempelvis beredning av åtgärdsprogram, förvaltningsplaner etc. I sin myndighetsutövning ska de se till att alla beslut som fattas tar hänsyn till förvaltningsplaner och åtgärdsprogram.